

Sygn. akt I C 341/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	sekretarka Joanna Ogrodniczak

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017r. w Ostrzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. H.

przeciwko M. C., H. C.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki A. H. solidarnie na rzecz pozwanych M. C. i H. C. kwotę 197,- (sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. przyznaje, ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie, na rzecz adwokat A. G. kwotę 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) brutto, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu powódce.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 341/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 czerwca 2017r.

Powódka A. H. po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanych H. C. i M. C. kwoty 36000,- złotych.

Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, że na mocy umowy darowizny z dnia 20 lutego 2008r. darowała pozwanym nieruchomość położoną w K., oznaczoną jako działka nr (...). Na mocy tej umowy pozwani ustanowili dla powódki służebność polegającą na prawie do bezpłatnego i dożywotniego korzystania ze znajdującego się na nieruchomości budynku mieszkalnego oraz zapewnieniu pomocy i opieki w razie choroby i na starość. Powódka twierdziła, iż pozwani uniemożliwiają jej zamieszkiwanie w darowanej nieruchomości, dlatego musiała się wyprowadzić i żąda odszkodowania z tytułu niewykonywania przez pozwanych obowiązku wynikającego z ww. umowy.

Pozwani wniesli o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Pozwani podnieśli, że w powódka opuściła dom z własnej woli i w każdej chwili może do niego wrócić.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Na podstawie umowy darowizny z dnia 20 lutego 2008r. powódka darowała pozwanym nieruchomość położoną w K., oznaczoną jako działka nr (...). W umowie tej pozwani ustanowili na rzecz powódki służebność polegającą na prawie dożywotniego i bezpłatnego korzystania z jednego pokoju położonego na piętrze od strony wschodniej budynku mieszkalnego, współużywalności kuchni, łazienki i korytarza, swobodnym dojściu i wyjściu z tych pomieszczeń, swobodnym poruszaniu się po całej nieruchomości, zapewnieniu pomocy i opieki w razie choroby i na starość.

Dowód: akt notarialny k. 4-8.

Powódka do 2012 roku mieszkała wraz z córką i zięciem w podarowanym im domu, a następnie wyprowadziła się i wynajmuje odrębne mieszkanie. Pomiędzy stronami istnieje konflikt, gdyż powódka domaga się od powodów, aby dokonali spłaty na rzecz jej dwóch pozostałych synów.

Dowód: przesłuchanie powódki płyta CD k. 103 min 04:07-45:19, przesłuchanie pozwanej H. C. płyta CD k. 103, min 45:19-1:31:15, przesłuchanie pozwanego M. C. płyta CD k. 103, min 1:31:15-1:39:26.

Powyższy stan faktyczny, który był częściowo niesporny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów oraz przesłuchania stron. Sąd uznał za nieudowodnione twierdzenia powódki jakoby pozwani uniemożliwiali jej zamieszkiwanie w podarowanej nieruchomości. Powódka w toku przesłuchania stwierdziła, że, gdy mieszkała wraz z pozwanymi to się nie kłócili, nie dochodziło do rękoczynów, zięć i córka jej nie wyganiali, a jedynie się do niej nie odzywali. Wobec przytoczonych wyżej zeznań powódki oraz twierdzeń pozwanych, którzy nie kwestionowali jej praw do mieszkania w przedmiotowej nieruchomości, Sąd uznał, iż powódka nie wykazała, że pozwani uniemożliwiali jej wykonywanie służebności. Sam tylko fakt, że strony były skonfliktowane i ze sobą nie rozmawiały nie może bowiem skutkować przyjęciem, iż pozwani uniemożliwiali powódce zamieszkiwanie w podarowanej nieruchomości. Okoliczności tej nie potwierdzają także inne zachowania na które wskazywała powódka, takie jak złe spojrzenia czy trzaskanie drzwiami, zachowania takie mogły nie podobać się powódce, nie uniemożliwiały jej jednak wykonywania przysługującej jej służebności.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powódka żądała odszkodowania z tytułu uniemożliwiania jej wykonywania przysługującej jej służebności. W takiej sytuacji zgodnie z art. 6 kc powinna udowodnić, iż pozwani rzeczywiście uniemożliwiali jej zamieszkiwanie w obciążonej służebnością nieruchomości, a ponieważ tego nie uczyniła jej powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc mając na względzie wynik procesu i obciążając nimi powódkę jako stronę przegrywającą. Na koszty te składają się: opłata skarbową w kwocie 17,- złotych od złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo, kwota 180,- złotych stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu.

W punkcie 3 orzeczenia Sąd przyznał od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwotę 221,40 złotych na rzecz adwokata A. G. tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu. Wynagrodzenie to zostało obliczone na podstawie § 6 pkt 5 oraz § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/-/ Małgorzata Wierzb-Golicka